

[Niels Helveg Petersen.]

øst for Store-Bælt. Vi venter ophævelse af filmcensuren, vi venter betydningfulde fremskridt inden for straffelovgivningen, ny svangerskabslov, ny ægteskabslov og forslag om nedsættelse af valgrets- og myndighedsalder.

Vi har fået stillet en samlet redegørelse for de kulturpolitiske problemer i udsigt. Der er behov for en drøftelse af kulturpolitikken i lyset af den teknologiske udvikling og i lyset af kravene om medbestemmelse og medleven. Forleden gav regeringen meddelelse om, at registrering i hemmelige kartoteker på grundlag af politisk overbevisning skal ophøre. Det vakte glæde i det radikale venstre. Vi undrer os stadig over, at den tidligere regering ikke ville tage et sådant skridt. På disse og på andre områder er der ud fra radikale synspunkter tale om klare fremskridt i åbningstalen. Det er det radikale venstres håb, at der på grundlag af det arbejde, der nu er sat i gang i kulturministeriet, kan komme drøftelser i gang om en kulturreform, der rykker kulturpolitikens grænsepæle længere frem og gør den til en egentlig kulturpolitik og ikke kun en kunstpolitik. Der er et vældigt behov for at få overblik over den teknologiske udvikling, og hvordan den bedst kan udnyttes til fremme af menneskelig trivsel. Vi kan ikke mestre de teknologiske forandringer, hvis vi ikke begynder at forberede os på dem i tide.

Oppositionslederen hr. J. O. Krag har været hastig med at stemple åbningstalen som uklar. Vel er der i åbningstalen mindre præcise formuleringer, men det er for det første et urimeligt forlangende, at en åbningstale skal være en opremsning af lovforslag og paragraffer, og for det andet er der også noget positivt i dette. Denne regering har som bekendt et meget sikkert flertal, men der er altså ikke tale om, at regeringen møder folketingets partier i og uden for regeringen med diktater. Med langt større ret kunne hr. J. O. Krag have beklaget sig, hvis det var dette, der var tilfældet. Det upræcise, hvor det findes, er nok i visse tilfælde udtryk for, at regeringspartierne endnu ikke har samordnet 3 forskellige partiers synspunkter, men det er hyppigere udtryk for et alvorligt ønske om ikke at stille oppositionen over for fuldbyrdede kendsgerninger, og fremfor at beklage sig burde opposi-

tionspartierne hellere se en vilje til samarbejde mellem opposition og regering i denne åbningstale.

Det radikale venstres folketingsgruppe vil i den kommende samling ikke slippe det sigte af syne, at det er af værdi i sig selv at inddrage i hvert fald det store oppositionsparti ved udformning af langtrækkende reformer vedrørende jord- og planlægningslovgivning, vedrørende amtsinddeling, byrdefordeling, opgavefordeling, saneringsproblemerne og de sociale spørgsmål.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages kl. 14.

Mødet udsat kl. 12.17.

Mødet genoptaget kl. 14.

Forhandlingen genoptoges.

Aksel Larsen: Den bærende og gentagne glose i statsministerens store programtale var forkyndelsen af en stor reformperiode, som skal være indledt af den nuværende regering. Som naturligt er, blev forkyndelsen sat i relief ved den stædigt gentagne påstand, om, at regeringen efter valget i januar måtte tiltræde noget nær et fallitbo, men at stabiliseringen er godt begyndt og vil blive fastholdt, så der ikke kan ske det, statsministeren kaldte et tilbagefald til tilstande præget af kronisk økonomisk ufrihed i valutavanskelighedernes spændetrøje.

Lige så urigtig denne situationsbeskrivelse var, lige så rigtigt er det, at der i 1967 blev indledt en stor reformperiode, hvis forudsætninger var skabt ved flertalsskiftet i folketinget den 22. november 1966. Som det første toges der fat på reformen af indkomstbeskatningen med oprydning i skatte-lovenes jungle og beslutningen om kilde-skat. Derpå begyndte forberedelserne til revision af forbrugsbeskatningens punkt-skatte, til gennemførelse af en tiltrængt ny jordlovgivning og til grundlæggende økonomiske reformer, der kunne sikre samfundsmæssig indflydelse på hele det øko-